

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 26.

Vydána dne 18. března 1922.

Obsah: (86.—92.) 86. Zákon, kterým se omezuje podávání alkoholních nápojů. — **87.** Zákon o státní záruce dělnickým výrobním a pracovním družstvům, — **88.** Zákon o výpovědi smluv nájemních a pachtovních, týkajících se některého ze statků a majetku, případných podle mírových smluv československému státu, nebo majících za předmět těžbu užitků některého ze statků a majetku takového. — **89.** Zákon, jímž se pro Slovensko a Podkarpatskou Rus stanoví válečné přírázky ku přímým daním (s výjimkou daně dýchodkové) za léta 1922 a 1923 a dočasně se zrušují některá ustanovení o přímých daních. — **90.** Zákon o válečných přírážkách ku přímým daním (s výjimkou daně z příjmu) za léta 1922 a 1923 mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus. — **91.** Nařízení, kterým se zrušuje slúžnovský okres podzámočeký se sídlem v Tvrdošíně a mění obvody slúžnovských okresů trstenského, dolnokubinského a námestovského. — **92.** Nařízení, kterým se pověřuje sborový soud v Užhorodě pravomocí ve věcech horních pro obvod Podkarpatské Rusi.

86.

Zákon ze dne 17. února 1922, kterým se omezuje podávání alkoholních nápojů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Podávati alkoholní nápoje všech druhů (pivo, víno, ovocné víno, kořalku, likéry, slivovici, rum atd.) dětem a osobám nepřekročivším 16. roku, po případě 18. roku (§ 3, odst. 1.) (mladistvým), i když jsou v průvodu dospělých, ve veřejných místnostech (hostincích, kavárnách, restauracích, výčepech, obchodech, automatech, bufetech a pod.), dále na výletišťích, poutích a pod. k požití na místě se zakazuje.

Zakazuje se také, aby dorostlí ve veřejných místnostech a místech uvedených v 1. odstavci dětem a mladistvým osobám dávali alkoholní nápoje podávati a dovolovali podaných nápojů požívati.

Podávání alkoholních nápojů dětem a mladistvým osobám, které je odnášejí mimo výčep k požívání osobám dle zákona toho k tomu oprávněným, nespadá pod tento zákaz.

§ 2.

Kdo je zodpověden za vedení živnostenských podniků v § 1 naznačených, jest zod-

pověden za to, aby se dbalo zákazu vysloveného v § 1, i když hostů sám neobsluhuje, nýbrž dává je obsluhovati osobami jinými. Trestní jsou i zaměstnanci nedbající poučení svého zaměstnavatele.

Rodiče a pěstouni dětí a mladistvých jsou rovněž zodpovědni, jestliže tito s jich vědomím požívají alkoholních nápojů.

§ 3.

Osoby, které v místnostech a místech uvedených v 1. odstavci § 1 žádají k požívání pivo nebo víno, nechť vykáží se úředním potvrzením, že dokonaly 16. rok věku; osoby, které žádají jiných alkoholních nápojů (§ 1, odst. 1.), nechť vykáží se úředním potvrzením, že dokonaly 18. rok věku.

Každý, kdo nápoj podává (§ 1), je povinen odepřítí podávání alkoholních nápojů, může-li vzejíti pochybnost o věku osoby (§ 3), již se má nápoj podati.

Při zábavách tanečních přísně se zakazuje podávati komukoliv jiné alkoholní nápoje kromě piva a vína.

§ 4.

Přestupky tohoto zákona trestají politické úřady (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi policejní vrchnosti administrativní), a to pokud jde o živnostníky, pokutou od 20 do 10.000 Kč, v případě nedobytnosti vězením (uzamčením) od 24 hodin do 3 měsíců, jinak pokutou od 20 do 1000 korun, v případě ne-

dobytnosti vězením (uzamčením) od 24 hodin do 14 dnů. Před prvním potrestáním budiž dána úřední výstraha.

Dopustí-li se živnostník opětovně přestupku podle tohoto zákona, může býti vysloveno odnětí živnostenského oprávnění po rozumu živnostenského řádu (zábora).

Pokuty připadají státu.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti 6 neděl po svém vyhlášení. Provedením jeho pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Vrbenský v. r. Černý v. r.

L. Novák v. r. Habrman v. r.

87.

Zákon ze dne 17. února 1922

o státní záruce dělnickým výrobním a pracovním družstvům.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby převzala státní záruku do výše 50,000.000 Kč za zápůjčky, které peněžní ústavy poskytnou výrobním a pracovním družstvům, založeným podle zákona ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., zák. čl. XXXVII z r. 1875 a zák. čl. XXIII z r. 1898, ve kterých většina stálých zaměstnanců jest zároveň členy družstva.

§ 2.

Ustanovení § 1 nevztahuje se na zemědělská družstva výrobní a pracovní.

§ 3.

Při výrobních a pracovních družstvech válečných poškozenců jest podmínkou převzetí státní záruky, aby všichni stáli zaměstnanci, kteří jsou válečnými poškozenci ve smyslu zákona ze dne 8. dubna 1919, č. 199 Sb. z. a n., byli zároveň též členy družstva.

§ 4.

Podmínky a způsob povolování záruk stanoveny budou nařízením.

§ 5.

Podání družstev a přílohy těchto podání, týkající se státní záruky podle tohoto zákona, jsou osvobozeny od kolkův a poplatků.

§ 6.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr sociální péče v dohodě s ministrem financí a s ministrem průmyslu, obchodu a živností. Počátek účinnosti tohoto zákona bude určen nařízením.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Habrman v. r.

88.

Zákon ze dne 17. února 1922

o výpovědi smluv nájemních a pachtovních, týkajících se některého ze statků a majetku, případných podle mírových smluv československému státu, nebo majících za předmět těžbu užitků některého ze statků a majetku takového.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Smlouvy nájemní a pachtovní, týkající se některého ze statků a majetku, případných podle mírových smluv státu československému, nebo mající za předmět těžbu užitků některého ze statků a majetku takového, které byly uzavřeny dřívějším oprávněným před účinností zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 354 Sb. z. a n., mohou býti státem československým zrušeny výpovědí aspoň 3měsíční, pokud nelze tak učiniti dle platných předpisů bez výpovědi.

§ 2.

Dáti výpověď jest oprávněn úřad, který dle platných předpisů vede správu statků nebo majetku, o který jde.

§ 3.

Provedla-li druhá smluvní strana, se kterou se smlouva podle § 1 zruší, na nemovitostech,